

- havafbrænding på Nordsøen, og bemærke, at disse regeringer i princippet er imod at udstede nye tilladelser til havafbrænding på Nordsøen;
- b) hvor sådanne foranstaltninger ikke er truffet, at vedtage at tage skridt til at minimere eller væsentligt reducere anvendelsen af havafbrænding med mindst 65 pct. senest den 1. januar 1991;
- c) at vedtage at afvikle disse aktiviteter senest den 31. december 1994 og indtrængende søge at nå til enighed om denne dato inden for rammerne af Oslo-konventionen senest den 1. januar 1990;
- d) at vedtage ikke at eksportere det pågældende affald til afbrænding på havområder hinsides Nordsøen eller at tillade bortskaffelse heraf på andre måder, som er skadelige for miljøet;
- e) yderligere at vedtage, at det er ønskeligt, at det affald, som skal afbrændes, læsses i en havn i det land, hvorfra det stammer, og under dette lands fulde kontrol i stedet for at blive eksporteret til et andet land;«

Kilde: Miljø- og Planlægningsudvalget alm. del I-bilag 66, folketingsåret 1987-88, 1. samling.

11. møde i Oslo-kommissionen, 1988

»Punkt 5 – Dumpning

Sverige fremlagde på vegne af de 5 nordiske lande et forslag om reduktion og stop for dumpning af industriaffald og kloakslam. Forslaget følger i det store hele Nordsøkonferencens resultater, dog er der fastsat en tidsfrist for ophør af dumpning af kloakslam.

Der var generelt støtte til det nordiske forslag med undtagelse af Spanien, Portugal og Irland. Det var således ikke muligt at vedtage forslaget, selv med forskellige tidsfrister for forskellige geografiske områder. Det besluttedes, at Nordsøstaterne skal følge principperne om reduktion og ophør af dumpning af forurenende stoffer, som beskrevet i Nordsødeklarationen.

Med henblik på om muligt at gennemføre en tidlig og ensartet implementering af Nordsødeklarationen blev det besluttet at nedsætte en

ad hoc-arbejdsgruppe. Gruppen skal mødes tidligt i 1989 med henblik på at kunne rådgive SACSA og i sidste ende kommissionen. Gruppen skal udvikle relevante definitioner og kriterier, herunder en procedure, som »dumpere« skal følge, inden der udstedes nye tilladelser. Proceduren skal bl.a. omfatte oplysninger om alternative behandlingsformer og en sandsynliggørelse af affaldets uskadelighed.

Generelt er der lagt op til en »omvendt bevisførelse«, ligesom dumpning er undtagelsen – ikke reglen.

Punkt 6 – Havafbrænding

Den danske delegation fremlagde forslaget om stop for havafbrænding med udgangen af 1990.

De fire øvrige nordiske delegationer støttede i princippet forslaget, men var parate til at gå ind for 31. december 1994 som ophørsdato, hvis der kunne skabes enighed herom.

Frankrig, Portugal, Belgien, Holland, Vesttyskland, Det forenede Kongerige og Irland kunne ikke støtte det danske forslag og gik ind for 31. december 1994.

Den spanske delegation gjorde rede for situationen i Spanien med hensyn til toksisk og farligt affald. Endnu har Spanien ikke landbaserede anlæg, men spanierne var parate til at acceptere ophørsdatoen 31. december 1994.

Indtil da vil Spanien anvende Oslo-kommissionens fælles afbrændingsområde. Affaldet vil blive lastet i spanske havne under kontrol af spanske myndigheder. Med henvisning til de relativt små mængder af affald (max. 10.000 tons om året) afviste Spanien at være i stand til at følge et forslag om en gradvis reduktion.

I den forbindelse fremførte den danske delegation, at afbrændingen af spansk affald i Nordsøen vakte bekymring og var uacceptabel set med danske øjne, og man opfordrede derfor Spanien til at ophøre med at afbrænde i Nordsøen.

Efter diskussionen *besluttede Oslo-kommissionen at ophøre med havafbrænding den 31. december 1994*, hvilket svarer til det politiske resultat på Nordsøkonferencen. Man enedes desuden om to bestemmelser om kontrol med af-